

Maade arbejdes der for denne Sag, saaledes gennem Kursus for Skolelærerne.

Formanden: Det 23de Medlem for Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning.

Gamborg: Jeg vil gerne spørge, om ikke netop det, det ærede Medlem nu sagde: at Skatteraadene kan blive ved at klaske paa og klaske paa, som han udtrykte sig, er et Bevis for, at der her er et Aktiv, som ikke er tilstrækkelig udnyttet. Hvis det var tilstrækkelig udnyttet, kunde Skatteraadene ikke blive ved at klaske paa.

Sporon-Fiedler: Der er fra flere Talere af det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, ikke mindst af vor ærede Formand, ogsaa saa sent som i Dag af det ærede 7de Medlem for Vejle Amt (Raffnsøe), fremsat vægtige Ord om vor finansielle Situation, og jeg finder derfor ikke Anledning til at gaa i Detailler med Hensyn til selve Finanslovsforslaget. Vi er alle, hvilket Parti vi end tilhører, enige om, at Fremtiden tegner sig mindre lyst. Den højtærede Finansminister fremmanede ved Finanslovens Fremlæggelse et endogsaa saare mørkt Billede af Fremtiden i finansiell Henseende. Indtægterne kunde man vanskelig forøge ved Laan eller ved nye Skatter, den eneste Løsning var at betræde Besparselsernes trange Vej. Det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik), der talte som Ordfører for Regeringspartiet, mente, at naar man blot nedsatte Militærudgifterne til et Minimum, saa var det hele i Orden. Jeg tror nu ikke, det gaar slet saa nemt. Jeg haaber, at de militære Udgifter kan nedsættes, det gør for øvrigt alle; men jeg tvivler stærkt om, at dette alene vil være nok til at raade Bod paa hele den vanskelige Situation.

For øvrigt maa man ikke glemme, at selv om vi i militær Henseende kommer tilbage paa det Niveau, som vi var paa inden Krigen, saa er alting steget, baade Lønninger og Materiel, saaledes, at vi alligevel kommer til at regne med Tal, der er en hel Del højere end tidligere. Desuden ved vi absolut intet om, hvad Folkenes Forbund vil forlange af os. At

der vil blive forlangt noget, nærer jeg ingen Tvivl om. Det er meget vanskeligt at assurere sig mod Uheld og Ulykker af forskellig Art uden at betale en Præmie. Dette har bl. a. Sverige tilkendegivet, og vort Parti har gennem vort Landsraads-mødes Udtalelse givet sin Tilslutning til, at ogsaa vi maa være villige til at yde, hvad der er nødvendigt, og hvad der forlanges af os i saa Henseende.

Den højtærede Finansminister pegede paa Indenrigsministerens Budget, og jeg tror ogsaa, at det er dør, vi skal vente at kunne foretage de største Besparselser. Vi er vel alle enige om, at vi maa bort fra de store Understøttelser, der i Længden virker ganske ødelæggende og demoraliserende. Der er fra socialdemokratisk Side anket over, at man betegnede Arbejderne i Danmark som dovne og samvittighedsløse. Denne Anke er ganske berettiget. Man har ikke Lov til at udtale sig saaledes i al Almindelighed, og det er min fulde Overbevisning, at Hovedparten af vor Arbejderstand er baade stræbsom og hæderlig. Vi ser for øvrigt ogsaa et glædeligt Tegns derpaa i den forholdsvis ringe Tilslutning, som den kommunistiske Tanke har fundet her i Danmark. Men der foreligger dog mange, jeg kan sige alt for mange, Eksempler paa, at Folk har været mindre tilbøjelige til at tage Arbejde, fordi de med Berettigelse haabede paa Understøttelse. Dette er absolut ikke heldigt. Jeg har personlig hørt Folk sige, at det var i og for sig ret vanskeligt nu, fordi det ikke var ganske sikkert, at det kunde betale sig at arbejde. En saadan Tanke rummer en uhyre Fare for hele Samfundet.

Det bør ikke være nok til at faa Understøttelse, at en Mand er arbejdsløs; det bør undersøges, om han før har arbejdet. Der er specielt her i København en Klasse Mennesker, som ikke har arbejdet før, men levet som en vældig Snylter paa et andet Menneskes utiltalende Erhverv. Det er efter min Mening den modbydeligste Kategori af Mennesker. Saadanne burde ikke kunne faa Understøttelse, alene fordi de kan hævde, at de er arbejdsløse.

Det burde ogsaa undersøges, om ikke vedkommendes Fortjeneste har været saa